

ZOO OLOMOUC V SOMALILANDU, TÝDEN TŘETÍ.

Třetí týden se z nás stávají mediální hvězdy, jelikož události kolem **reportáže v National Geographic** oslovily i **somalilandskou televizi**. Ta s kolegou Abdirahmanem natočila reportáž. Po dvou týdnech čekání a běhání po úřadech nám také konečně z letiště **vydávají narkotizační pušku**. Vše zde trvá déle, než jsme v evropských podmínkách zvyklí. Stejně jako ostatně i další fáze projektu, a to nákup veškerého vybavení pro nově vznikající veterinární ambulanci v **Centru biodiverzity Debbis**. Lidé v Somalilandu totiž pracují dopoledne, a jakmile se **kolem dvanácté hodiny** ozve první muezzin z minaretu, hromadně **zavírají** všechny obchody. Po návštěvě mešity si jdou **na čtyři hodiny „zdřímnout“**. Potom sice pokračují v produktivních činnostech, ale v kombinaci s velmi složitou dopravní situací ve městě je reálné za celý den zvládnout o dost méně povinností než na evropské půdě. I navzdory tomu jsme ale během uplynulého týdne pořídili veškerý nábytek do ordinace, většinu veterinárního vybavení a prostředky pro základní zázemí pokoje pro hosty v Debbisu. Ještě tu má obyčejný život jeden nemalý háček. Když se spustí **velký liják** jako tento týden rovnou dvakrát, **ulice se proměňují v řeky** a ochromuje to tak život v celém městě. Přes standardně vyschlé říční koryto totiž vedou pouze brody, které se v okamžiku stávají neprůjezdnými a veškerá auta míří na jediné **dva mosty**. Pak může Vaše cesta na ubytování trvat klidně i dvě hodiny.

Už jsem si zvykl, že v Africe nikdy není nic tak, jak si předem naplánujete. Naším plánem pro tento týden bylo i **zřízení somalilandské národní biobanky** pro uchovávání tkáňových vzorků volně žijících zvířat pro budoucí výzkum místních populací. Začátek akce se protáhl o dva dny právě kvůli deštům, které odřízly zhotovitele technického zázemí kdesi na druhém konci země. Přeci jen se nám ale podařilo celé zařízení téměř dokončit. Celá věda spočívá **v soustavě mrazáků napojených na elektrickou energii ze solárních panelů, sofistikovaný systém kontroly teploty** a k tomu přidružený **software s evidencí hodnotných tkáňových vzorků**. Aneb jak se veterinář a zoolog musí přeprogramovat na elektrotechnika. Biobanka s potenciálem pro mezinárodní spolupráci se nachází na **Univerzitě v Hargeise**, kde nám pro tyto účely vyčlenili místnost ve zbrusu nové budově Veterinární fakulty. Celý univerzitní kampus je **zelenou oázou** uprostřed vyprahlé pustiny okolního velkoměsta. V bujném porostu stromů můžete dýchat o několik řádů lepší vzduch a chladit se před okolním vedrem. Stejně jako mnoho studentů z celého Somalilandu tuto enklávu vyhledává i **nemálo zvířat**. Snovači stavějící si kulovitá hnízda ze stébel trávy zavěšená na konečcích větví jsou tu častými obyvateli stejně jako obrovské želvy pardálí. Ve větvích nenápadně prolézají papoušci červenobříší a zvláštní ptáci myšáci dlouhoocasí. Králem místních opeřenců je potom velký příbuzný kukaček, turako bělobřichý.

Většina **obchodů** se nachází **v centru Hargeisy**. Je to vskutku zvláštní místo. Plné chaosu, nekonečného proudu lidí, aut, nákladňáků, oslů, koz. Na každíčkém místě mají své skromné stánky pod improvizovanými slunečníky místní obyvatelé. Někdo prodává boty, někdo melouny, další telefony, jiný korálkové náramky s motivem somalilandské vlajky. Všechny spojuje to, že své zboží mají umístěno na důmyslných konstrukcích připevněných k obyčejným stavebním kolečkům tak, že celé struktury nespadnou. Sociální systém je tu zatím v plenkách, každý se tedy snaží uživit, jak nejlépe dovede.

MVDr. Jan Kirner

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325